

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

לפני כבוד השופטת קרן אניספלד

תובע דורון עוזרי - ע"י עו"ד יוני ג'ורנו

נגד

נתבע דן יסלוביץ - ע"י עו"ד אברהם גל

פסק - דין

1 לפני תביעה לתשלום סך של 50,000 ₪ בגין עוולת פרסום לשון הרע, ללא הוכחת נזק.

גדר המחלוקת ומהלך הבירור

2
3
4
5 1. בתקופה הרלוונטית לתביעה – חודש יולי 2023 – עבד התובע כשוטר בדרגת רני"ג בתחנת שדות
6 של משטרת ישראל, בתפקיד רכז אג"מ. בתאריכים 11.7.2023, 12.7.2023 ו- 25.7.2023 העלה
7 הנתבע ארבעה פרסומים בדף הפייסבוק שלו תוך התייחסות לתפקוד התובע במהלך עבודתו
8 והצגת תמונה של התובע במדים כשכיתוב פרי עטו של הנתבע הוסף על-גביה (להלן **הפרסומים**
9 או **פרסומי הנתבע**).

10
11 2. הגורם לפרסומי הנתבע היו שני אירועים שהתובע נטל בהם חלק במסגרת עבודתו: האחד,
12 הפגנה בצומת בני דרור שהתקיימה בשעות הערב של יום 11.7.2023 (להלן **ההפגנה בצומת**);
13 השני, התקהלות של אזרחים מחוץ לתחנת משטרת שדות למחרת, בתאריך 12.7.2023 (להלן
14 **אירוע ההתקהלות**).

15
16 3. אין מחלוקת שהנתבע עשה את פרסומיו בלי שהוא נכח באופן אישי בהפגנה בצומת או באירוע
17 ההתקהלות; אף אין היכרות קודמת לפרסומים בין הנתבע לבין התובע.

18
19 4. התביעה הוגשה ביום 21.8.2023 בדיון מהיר; ביסודה ניצבה הטענה כי פרסומי הנתבע כללו
20 דברי לשון הרע על-אודות התובע והם נעשו בכוונה לפגוע. נתבע פיצוי סטטוטורי בגינם ללא
21 הוכחת נזק בסך כולל של 50,000 ₪.

22
23 5. הנתבע התגונן מפני התביעה ועתר לדחותה. לדידו, הפרסומים שעשה חוסים תחת הגנת אמת
24 הפרסום ומהווים ביקורת לגיטימית; לחלופין, אפילו ימצא כי מילה כלשהי בפרסומים חרגה
25 מהבעת דעה, אזי מדובר לכל היותר בביטוי שהוא מעין גידוף בעידנא דריתחא, כשהאמירות
26 הללו זניחות ומהוות זוטי דברים. הנתבע הלין על כך שהתביעה הוגשה רק נגדו, לא נגד העושה

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 המקורי של הפרסומים. לשיטת הנתבע, הפרסומים חוסים תחת חופש הביטוי ואינם מקימים
2 לתובע זכות להיפרע בגינם.
3
- 4 לתמיכת התביעה הסתמך התובע על תצהירו שצורף לכתב-התביעה [1/ת]. הנתבע הגיש מספר
5 תצהירים: תצהיר בחתימתו [5/נ] ותצהיריהם של ה"ה בועז לוינשטיין [1/נ], חגי טמיר [2/נ],
6 שחר ביטנר [3/נ] ומיכאל לפיד [4/נ]. כעד מטעם הנתבע שלא נתן תצהיר נשמע מפקד תחנת
7 שדות בעת הרלוונטית לאירועים, סני"צ אייל כהן. הדיון הוקלט ותומלל; סיכומי טענות הוגשו
8 בכתב. אין בדעתי להתייחס לטענה בדבר אי-הגשת סיכומי הנתבע במועד אלא להידרש רק
9 למחלוקת גופה.
10
- 11 **פרסומי הנתבע: מועדיהם, תוכנם והיקפי הצפייה בהם**
12
- 13 כל פרסומי הנתבע נעשו בכתב, בדף הפייסבוק שלו. הם צורפו לכתב-התביעה ולתצהיר התובע
14 כשהם כוללים תצלומים צבעוניים – כבמקור [שם, נספח 2]. תוכנם יתואר להלן.
15
- 16 בפרסום הראשון שתאריכו 11.7.2023 הציג הנתבע תמונה גדולה בה נחזה פלג גופו העליון של
17 התובע כשהוא לבוש מדי משטרה. התמונה מראה באופן חזיתי ברור את פניו של התובע. על
18 גבי החלק התחתון של התמונה הוסיף הנתבע כיתוב באותיות לבנות, ברורות מאוד על-רקע
19 המדים הכהים, בזו הלשון: "אני שוטר זבל, שהצהרתי שאני מוכן לירות במפגינים יהודים. שוטר
20 של בן גביר". לפי הכיתוב מתחת לפרסום, הוא זכה ל-23 תגובות ו-30 שיתופים.
21
- 22 בפרסום השני שנעשה למחרת, ביום 12.7.2023, כתב התובע: "השוטר שמוכן לירות אש חיה
23 לעבר מפגינים יהודים"; ובהמשך: "זה ישר לפתנאון. שוטר למפגינה על המדרכה: קיבלת דוח,
24 קיבלת אזהרה, עוד מילה אחת ממך ואת עצורה בתחנה... אסור לך לצעוק ואסור לך לשיר". מתחת
25 לכיתוב זה הוצבה תמונה אחרת של התובע במדים כשהוא משוחח עם אישה; התמונה שונה
26 מזו שנכללה בפרסום הראשון. הפרסום השני זכה, בהתאם למופיע מתחתיו, ל-906 תגובות,
27 1,247 שיתופים ו-199,754 צפיות.
28
- 29 בו ביום, 12.7.2023, פרסם התובע פרסום נוסף, שלישי במספר: .10
30
- 31 שנים רבות, ואם בכלל יקח למשטרת ישראל להשיב לעצמה את הכבוד הראוי.
32 למשטרה שיעדיה הם שמירה על בטחון הציבור.
33 פרשת הניצבים המטרידים מינית, הסירחונות שצפו מידי פעם אודות קצינים
34 שסרחו, כאפס וכאין הם בעייני הציבור, לאור האמירות של ניצב יורם סופר,
35 התנהלותו של ממ"ז ירושלים דורון תורג'מן, אלימותו של רפ"ק סויסה בתל
36 אביב ועוד.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 את השיא שברו מפקדי משטרת ישראל, עת הפעילו בהסטה פרועה את
2 שוטריהם, כנגד המוחים בסיוע כל האמצעים הקשים העומדים לרשותם כנגד
3 ישראלים, יהודים במדינת ישראל.
4 בושה היום להיות שוטר.
5 ביזתם והכתמתם את שם הארגון לעד.
6 מול העבריינים גיליתם חולשת יד ורפיסות.
7 מול הפשע האלים במגזר הערבי הפגנתם פחד ומורא.
8 אני כאזרח מן השורה שתמיד סינגרתי עליכם, היום כועס ובז לכם.
9 שוטרים היוצאים להשליט סדר אל מול מפגינים, ומסירים בניגוד לפקודות,
10 את תג שמם מעל המדים, לא יעזו לעשות זאת על דעת עצמם.
11 שוטרים היוצאים כנגד מפגינים, זוכים לתדריך ממפקדיהם בטרם יציאתם...
12
- 13 11. לצד התוכן המילולי שצוטט לעיל הציב הנתבע כמה תמונות, ביניהן תמונת התובע אשר נכללה
14 בפרסום הראשון כשעליה הכיתוב שצוטט לעיל בסעיף 8: "אני שוטר זבל, שהצהרתי שאני מוכן
15 לירות במפגינים יהודים". הפרסום בכללותו הניב 21 תגובות ו-64 שיתופים.
16
17 12. בפרסום הרביעי והאחרון שתאריכו 25.7.2023 כתב הנתבע כך:
18
19 שוטרים היוצאים להשליט סדר אל מול מפגינים, ומסירים את תג שמם מעל
20 המדים, לא יעזו לעשות זאת על דעת עצמם.
21 שוטרים היוצאים כנגד מפגינים, זוכים לתדריך ממפקדיהם בטרם יציאתם.
22 מכאן ברור לי באופן שאיננו משתמע לשני פנים, שהנחיה זו ירדה בסולם
23 הפיקוד מהשר המטורף ועבריין הרחוב, הישר ללשכת הממ"ז החדש וממנו
24 לעבר מפקדי המרחבים ועד לבריוני הרחוב, אלו הם שוטרי משטרת תל אביב.
25 הסרת התג מראש, נועדה להסתיר את שם השוטר ולמנוע הגשת תלונה עליו.
26 הוכח על פניו שמשטרת תל אביב מראש, נערכה לפגוע ולנקוט באלימות כנגד
27 המוחים.
28 כפי שאני מתבייש היום בהיותי ישראלי, אני בז לקציני מחוז תל אביב
29 ולמפקדם.
30 השר במקרה זה איננו ראוי בכלל להתייחסות.
31 גוש בשר מתגלגל שאיננו מבין דבר וחצי דבר.
32
- 33 13. מתחת לדברים הללו שב הנתבע והציב תצלומים אחדים – ביניהם תמונת התובע אשר נכללה
34 בפרסום הראשון כשעליה הכיתוב שצוטט לעיל בסעיף 8: "אני שוטר זבל, שהצהרתי שאני מוכן
35 לירות במפגינים יהודים". הדף הרלוונטי צורף לכתב-התביעה בלי שצויינו בו פרטים לגבי היקף
36 התגובות והשיתופים שהניב. התובע התייחס לנתוני החשיפה והתגובות להם זכו הפרסומים
37 בעדותו לפני – תוך הפנייה אליהם כפי שנחזו בדף הפייסבוק של הנתבע [עמ' 22 ש' 17 עד עמ'
38 23 ש' 9].
39 גרסות הנתבע לגבי הפרסומים

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
14. בכתב-ההגנה, הנתבע לא חלק על כך שהוא שעשה את הפרסומים בדף הפייסבוק שלו. הוא לא חלק על כך שהוא שהוסיף לתמונת התובע, על-גביה, את הכיתוב "אני שוטר זבל, שהצהרתי שאני מוכן לירות במפגינים יהודים. שוטר של בן גביר", וטען לגביו את הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 15 בחוק איסור לשון הרע (להלן גם החוק). כפי שיובהר בהמשך, מדובר בטענת הודאה והדחה; גלום בה מנייה וביה אישורו של הנתבע כי הוא שעשה פרסום זה, תוך השמעת טענה שמטרתה להראות כי הפרסום אינו מקים לתובע זכות לקבלת פיצוי והינו פרסום מותר שאינו מכונן עוולה.
15. בתצהירו של הנתבע הובעה הודאתו בעשיית כל הפרסומים, תוך העלאת טענות הגנה לגביהם: הבעת דעה בגדרה של ביקורת לגיטימית שחוסה בצלו של חופש הביטוי ואמת הפרסום. לגבי הפרסום הראשון, הצהיר הנתבע כי הוא שהוסיף את הכיתוב על-גבי תמונת התובע – תמונה שאיתר באינטרנט [סעי' 4 א ב-5]. ביחס לפרסום השני, אישר כי הוא התייחס לתובע במילים "השוטר שמוכן לירות אש חיה לעבר מפגינים יהודים"; צוין שעשה כן ללא אזכור שם התובע או הצגת תמונתו [שם, סעי' 4ב]. בהתייחסו לפרסום השלישי, מסר הנתבע כי הוא שהציב את התצלומים שנלוו למלל פרי עטו, להמחשת טיעונו ועמדתו [שם, סעי' 4ג]. כחלק מעדותו ביחס לפרסום הרביעי, מסר הנתבע כי הוא כלל בו ארבע תמונות לשם הדגמת טענותיו כשאחת מהן היא תמונת התובע שהופיעה בפרסום הראשון [שם, סעי' 4ד].
16. בתחילת עדותו לפני אישר הנתבע שהוא עשה את ארבעת הפרסומים נושא התביעה; עוד אישר שכתב על התובע שהוא שוטר זבל תוך 'הדבקת' מילים לתמונתו וכן כתב באותו אופן שהתובע הצהיר כי הוא מוכן לירות במפגינים יהודים [עמ' 51 ש' 15-18, 28-37; עמ' 51 ש' 38 עד עמ' 52 ש' 4].
17. הנתבע אישר שעשה את הפרסומים בדף הפייסבוק שלו, קרי, בצורה פומבית שגלויה לעיניהם של אחרים [עמ' 52 ש' 5-6]. בה בעת, ניסה להתכחש לכך שדובר בפרסומים עצמאיים פרי עטו, בשונה מתגובה שהגיב לפרסומים שעשו אחרים, למרות שהדבר גלוי וברור על-פני הפרסומים; הם אינם תגובת לפוסט של אחר אלא פרסום עצמאי שעשה הנתבע. בצר לו, דבק באי-זיכרון [עמ' 53 ש' 13-17]. היה על הנתבע לרענן את זכרונו לקראת עדותו על-מנת ליתן מענה פוזיטיבי ברור לשאלות בעניינים שהם בליבת התביעה שהוגשה נגדו – אך הוא סיפק לא אחת מענה לא החלטתי שהפגין היעדר בדיקה וחוסר ידיעה. בעשותו כן, עורר רושם מתחמק ונמנע.
18. במהלך שלא עורר אמון – ואשר עומד לנתבע לרועץ, הוא ביקש לטעון במהלך חקירתו הנגדית שאינו יודע אם הוא שהוסיף את המלל על-גבי תמונת התובע, באומר: "לא יכול להשיב באופן מוחלט, אני לא זוכר או שכן או לא" [עמ' 53 ש' 26-29]. בכתב-ההגנה לא טען הנתבע שהוא אינו

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 אחראי לכיתוב על-גבי התמונה; היפוכו של דבר הוא הנכון. זה היה מהלך עדותו גם בתצהירו,
 2 וכך גם בתחילת עדותו לפני. התפנית שביקש לעשות בעניין זה מעידה על חוסר מהימנותו.
 3
- 4 19. בהמשך החקירה הנגדית אישר הנתבע כי הפרסום הראשון שכלל את תמונת התובע והכיתוב
 5 על-גביה הוא פוסט עצמאי שהעלה – זאת בניגוד לתגובה או שיתוף ביחס לפרסום שעשה אדם
 6 אחר [עמ' 53 ש' 30-35]. הדבר לא מנע אותו מלטעון, בחקירה חוזרת, כי אפשר שקיבל את
 7 תמונת התובע כשהיא כוללת את הכיתוב מצד שלישי עלום שם [עמ' 59 ש' 23-26]. טענה זו –
 8 דינה דחיה. הנתבע, הוא ולא אחר, עשה את הכיתוב על-גבי תמונת התובע, כפי שאישר הן
 9 בכתובים והן בחלק מעדותו לפני. אחריותו לכיתוב ולהצמדתו לתמונת התובע עומדת בעינה
 10 גם אם התמונה כשלעצמה, ללא הכיתוב, פורסמה קודם לכן באינטרנט בידי אחרים. התביעה
 11 לא נסבה על השימוש בתמונת התובע אלא על פרסומה עם הכיתוב שהנתבע הצמיד אליה.
 12
- 13 20. מעדות הנתבע עלה שלא טרח לבדוק מה היה היקף התפוצה לה זכו הפרסומים; הוא הפגין
 14 אדישות מוחלטת בעניין זה ואמר: "לא גילית עניין בנושא הזה". כאשר הוצגו לו נתוני החשיפה
 15 של הפרסומים מתוך דף הפייסבוק שלו, שמדברים בעד עצמם, טען שהוא חסר ידיעה לגביהם
 16 [עמ' 54 ש' 4-6, 16, 18-22, 33-37].
 17
- 18 21. נאמן לשיטתו, לא טרח הנתבע לבדוק אם הפרסומים הוסרו, נכון למועד מתן עדותו. גם בעניין
 19 זה, דבק באי-ידיעה [עמ' 57 ש' 33 עד עמ' 58 ש' 5]. לצרכי מתן עדותו, לא טרח הנתבע להביא
 20 עמו עותק של הפרסומים המקוריים [עמ' 58 ש' 27-37].
 21

ההפגנה בצומת – ראיות התובע

- 22
- 23
- 24 22. בלב הפרסום הראשון, שכלל את תמונת התובע ועליה כיתוב פרי עטו של הנתבע, ניצבה טענת
 25 הנתבע כי בהפגנה בצומת הצהיר התובע קבל עם ועדה כי אם יקבל פקודה לעשות כן, אזי הוא
 26 ירה במפגינים יהודים. אין מחלוקת שהנתבע לא שמע את התובע אומר את הדברים; הנתבע
 27 לא נכח בהפגנה בצומת. ידיעתו על כך – שלאורה עשה את הפרסום הראשון – הייתה כל-כולה
 28 מפי השמועה, זאת על-סמך דיווחים ותגובות שהתפרסמו באינטרנט על-אודות התבטאויותיו
 29 של התובע במהלך ההפגנה [סע' 3 ל-5].
 30
- 31 23. אותם דיווחים ותגובות שקדמו לפרסום פרי עטו של הנתבע לא הוצגו על-ידו; הוא בחר לצרף
 32 לתצהירו רק תגובות מאוחרות שנעשו לגבי פרסומיו שלו [עמ' 12-13 בנספח 1 ל-5]. הנתבע
 33 לא הראה שהדיווחים והתגובות שעל-יסודם בחר לעשות את הפרסום הראשון נחזו כאמינים
 34 וכללו את האמירה שייחס הוא לתובע, תוך הדבקתה – כדברים שנאמרו על-ידי התובע בגוף
 35 ראשון – על-גבי תמונתו. לאור זאת, לא הרים הנתבע את הנטל לגבי טענתו כי הדיווחים לגבי
 36 התבטאויותיו של התובע נראו לו אמינים ומשכנעים, באופן שהצדיק את הפרסום שעשה [סע' 3]

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 רישא ב-5]. מדובר בטענה שמשרתת את הגנתו של הנתבע ונטל השכנוע לגביה מונח לפתחו
2 [ת"א (מח' חי') 426/02 בני בנימין לקרץ בע"מ נ' דקל הכרמל מהנדסים יועצים בע"מ, פס' 9
3 וההפניות שם (2006)].
4
5 24. במהלך הברור השליך הנתבע יהבו על סרטונים שצולמו בהפגנה בצומת; גם לשיטתו, הוא
6 התוודע אליהם רק לאחר שעשה את הפרסומים אך לטענתו, הם מאמתים את הדיווחים שעל-
7 יסודם עשה את הפרסומים ואת העובדות שאליהן התייחס בהם. הסרטונים מההפגנה בצומת
8 הוצגו במהלך עדותו של הנתבע לפני; הוא נחזה בהם [עמ' 18 ש' 25 עד עמ' 26 ש' 5]. הם אינם
9 מתעדים את הנתבע אומר את מה שיוחס לי בידי הנתבע, קרי, כי הוא ירה במפגינים יהודים
10 אם יורו לו לעשות כן. אין טענה כי אמירה מעין זו או דומה לה הושמעה בידי הנתבע באירוע
11 ההתקהלות; היא יוחסה אך ורק להפגנה בצומת.
12
13 25. התובע הדגיש, לאחר שצפה בסרטונים מעל דוכן העדים: "לא ראיתי אפילו תיעוד אחד שמראה
14 שאני אמרתי אני אהרוג אתכם, אין אפילו אחד" [עמ' 20 ש' 36-37; ר' גם עמ' 21 ש' 16-17]. הצדק
15 עמו. לא הוצג תיעוד חזותי בו נשמע הנתבע אומר את הדברים אשר יוחסו לו בפרסומי הנתבע,
16 קרי, הצהרה על נכונותו לירות במפגינים יהודים.
17
18 26. מרכז הכובד של התביעה נעוץ בפרסומי הנתבע כי הנתבע אמר בהפגנה בצומת כך: "אני מוכן
19 לירות במפגינים יהודים", או ביטוי דומה שעולה כדי הצהרה על-אודות נכונות לירות במפגינים
20 יהודים. התביעה הוגשה גם בשל הכינוי "שוטר זבל" שהנתבע קשר לנתבע, כביטוי אשר נאמר
21 מפי הנתבע עצמו, בזיקה להצהרתו שהוא מוכן לירות במפגינים. בשל כך אדרש תחילה לנושא
22 זה, בנפרד מאירוע ההתקהלות.
23
24 27. בכתב-התביעה מסר הנתבע גרסה מפורטת בהתייחס להפגנה בצומת, כך [שם, סע' 7-8]:

26 אירוע ראשון - מיום 11.07.23 בשעות הערב התקיימה הפגנה של מאות
27 משתתפים בצומת בני דרור, ניתנה הנחייה לפנות את המפגינים שחוסמים את
28 הצומת. הנתבע פנה לאחד המפגינים וביקש ממנו להתפנות מהמקום המפגין
29 סירב להתפנות ולכן התבקש להזדהות, גם לבקשה זו סירב המפגין, המפגין
30 התלווה לנתבע לניידת, לאחר זיהוי המפגין ניתן כנגדו דוח בהתאם לעבירה
31 ולחוק.

32 אחד ממארגני ההפגנה, החל לכרוז למפגינים 'התחילו לחלק פה דוחות, אל
33 תדאגו אנחנו נאסוף כסף לכולם..' המפגין שקיבל דוח, פנה לנתבע ואמר 'אז
34 איזה יופי כל מה שיגידו לכם תעשו', הנתבע ענה למפגין בחיוב. תשובתו של
35 הנתבע לא הניחה את דעתו של המפגין ובתגובה אמר המפגין 'אהה אז אם
36 יגידו לך לקחת אקדח ולירות בנו אז אתה תירה בנו', הנתבע שהזדעזע
37 מהמשפט השיב לו כביטול 'אוי כן, איבדתם את זה לגמרי' הוסיף ואמר עם
38 תנועת, 'תמשיך, תמשיך' [ההדגשות במקור].

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1
- 2 28. זו הייתה גרסת התובע בעדותו הראשית לגבי חילופי הדברים בינו לבין המפגין ולגבי הנסיבות
- 3 בהן נאמרו הדברים; תצהירו ניתן לתמיכת כתב-התביעה, בהתאם לסדר הדין בו הוגש [ת/1];
- 4 ר' גם החלטה בעמ' 2 ש' 29-35]. אין בכך כל דופי ואין ממש בטענת הנתבע שהדבר הקשה או
- 5 הכביד על הבריור.
- 6
- 7 29. בעדותו לפני הדגיש התובע כי הדברים שיוחסו לו בידי הנתבע בפרסום הראשון – ולאחר מכן
- 8 בפרסומים הנוספים שעשה הנתבע לגבי ההפגנה בצומת, הם שקריים ואינם אמת: "אני בחיים
- 9 לא הצהרתי שאני שוטר זבל, [...] זה אחד [...] ושתיים [...], מישוהו יעלה על הדעת שאני אמרתי
- 10 שאני ירה באנשים, שזה לא היה ולא נברא בכלל" [עמ' 6 ש' 29-32]. עוד הלין על כך שהוא הוצג
- 11 בפרסום הראשון – מכוח המילים שהנתבע שם בפיו על-גבי תמונתו, כשוטר של בן גביר: "אני
- 12 לא שוטר של בן גביר אני שוטר של מדינת ישראל. [...] אני לא חייל של אף אחד, אני חייל של
- 13 המדינה" [עמ' 7 ש' 14-17]. התובע עמד על דעתו שלא אמר שהוא מוכן לירות ביהודים והדגיש:
- 14 " [...] זה לא קשור ליהודים או ערבים, אני לא מוכן לירות באף אזרח במדינת ישראל, כל עוד אין
- 15 צורך לכך, לצורך הגנה עצמית" [עמ' 7 ש' 18-22].
- 16
- 17 30. בעדותו בחקירה נגדית אישר התובע את גרסתו כפי שנמסרה בכתב-התביעה ובתצהירו וציין
- 18 כי הוא מוכן להיחקר על כך בפוליגרף; התובע שב ומסר שחזר על דברי המפגין אליו בגיחוך,
- 19 תוך אמירה שהם איבדו את זה לגמרי, נסחפו [עמ' 7 ש' 25 עד עמ' 9 ש' 30]. הוא הדגיש שנשאל
- 20 על-ידי המפגין שאלה – "אם יגידו לך לקחת נשק ולירות בנו אתה תירה", ועל כך ענה כפי שתיאר
- 21 [עמ' 31 ש' 10-11].
- 22
- 23 31. עדותו של התובע על כך הייתה אמינה. לא ניתן לנתק בין המילים שאמר הוא – ואשר יוחסו
- 24 לו בפרסומי הנתבע, לבין מה שאמר לו המפגין קודם לכן, באותו אירוע; לא ניתן לנתק ביניהן
- 25 לבין שפת הגוף בה השתמש התובע אגב תשובתו למפגין. המילים שאמר התובע לא היו אמירה
- 26 ראשונית אלא תגובה למה שהוטח בו. לגרסתו של התובע יש תימוכין שהם חיצוניים לעדותו;
- 27 מקורם בראיות שהציג הנתבע. טרם בחינתן של ראיות הנתבע לגופן, יש לחדד את המחלוקת
- 28 שטעונה הכרעה ואת גבולות הדין.
- 29
- 30 גדר המחלוקת, גבולות הבריור ונטל השכנוע
- 31
- 32 32. הנתבע ביקש להשמיע כעד מטעמו את מפקד תחנת שדות בעת הרלוונטית, סגן ניצב אייל כהן
- 33 (להלן **סני"צ כהן**), בלי שהלה יקדים ויגיש את עדותו הראשית בתצהיר. בקדם-המשפט הותר
- 34 לו לעשות כן, תוך הגבלת תכליתה של העדות להוכחת תגובתו של סני"צ כהן להתבטאויותיו
- 35 והתנהגותו של התובע בהפגנות; העדות לא הותרה לשם הוכחת קשר אפשרי (או שלילתו) בין

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 התנהגות התובע לפקודות ומדיניות המשטרה בכל הנוגע להפגנות נגד ההפיכה המשפטית [ר' סע' 5 בבקשה 11, דברי בא-כוח הנתבע בעמ' 2 לפרוטוקול ש' 33-36 והחלטה שם בעמ' 3 ש' 10-9].
- 2
- 3
- 4
- 5 33. במהלך הבירור, נדמה לא אחת שלשיטת הנתבע התהפכו היוצרות: הוא התובע, לא הנתבע –
- 6 והצד השני נדרש לספק הגנה לטענות הנתבע כלפיו. הצד שכנגד לא הוגבל לזהות הפרטית של
- 7 התובע, השוטר דורון עוזרי, אלא הורחב למשטרת ישראל כולה (ולכל הפחות למי שממלאים
- 8 בה תפקיד אך לא מבצעים אותו, כך לטענת הנתבע, בדלת אמותיו של הדין). שוב ושוב נעשתה
- 9 התייחסות לתובע כמי שהגיש כתב-הגנה, גם לאחר שבית-המשפט העיר על כך [ר' למשל עמ' 7 ש' 25-26; עמ' 8 ש' 23-25, 31-32; עמ' 11 ש' 21-22].
- 10
- 11
- 12 34. עסקינן בתביעה בעילת פרסום לשון הרע – זאת בגין פרסומים שהנתבע עשה בכתב ושתוכנם
- 13 מזוהה, ברור וידוע. התביעה הוגשה לפיצוי ללא הוכחת נזק. הנתבע התגונן בטענה כי הפרסום
- 14 חוסה בצילן של הגנות ידועות ואשר על כן אינו מכונן עוולה ואינו מקים לתובע זכות לפיצוי.
- 15 זו המחלוקת שלגביה נדרשו בירור עובדתי והכרעה ואין בלתה; כל ניסיון להרחיב אותה כדי
- 16 להפיק רווח משני לצרכי הליכים אחרים, בבחינת 'מסע דייג', כרוך בבזבז זמן שיפוטי ועומד
- 17 בניגוד לעקרונות היסוד שהותוו בתקנות סדר הדין שחלות על הבירור [ר' סע' 3 (ב) סיפא ו-4
- 18 סיפא בתקנות סדר הדין האזרחי מ-2018].
- 19
- 20 35. בית-המשפט הבהיר זאת בקדם-המשפט ותחם את גדרי עדותו של סני"צ כהן. הנתבע לא חלק
- 21 על כך והצהיר באמצעות בא-כוחו: "לגבי הערת ביהמ"ש על 'מסע דייג' ביחס לעדותו של סגן
- 22 ניצב אייל כהן, אני לוקח לתשומת ליבי את ההערה. אני אמנע מלחקור בעניין הזה למרות שלעניות
- 23 דעתי יש חשיבות שבתי המשפט יסייעו למבצר שנקרא הרשות השופטת לשים גבולות לרשות
- 24 המבצעת, אבל אם ביהמ"ש סבור שזו לא הערכאה הנכונה לעשות זאת, אני מסכים" [עמ' 2 ש' 36-33].
- 25 למרבה הצער, במהלך הבירור העובדתי נשתכחו הדברים, תוך ניסיון להפוך את ההליך
- 26 לכתב-אישום מטעם הנתבע נגד התובע בפרט ומשטרת ישראל בכלל. אין לכך כל מקום.
- 27
- 28 36. הדברים נאמרים כאן לא משום שטענות הנתבע אינן חשובות, ולא משום שלא נדרשת ביקורת
- 29 שיפוטית אפקטיבית על מעשי הרשות, בגדרי הדין; בכל אלה, בית-משפט זה אינו מקל ראש.
- 30 הדברים מודגשים משום שיש להקפיד על ההליך הנכון בו ניתן לעשות כן, בגדרי שלטון החוק.
- 31 אין לפני עתירה לבג"ץ נגד מדיניות המשטרה או פעולה מפעולותיה ואיני מוסמכת לדון בהליך
- 32 מסוג זה. אף אין בהליך דן הזדמנות לתקיפה עקיפה בעניינים הללו, אגב דיון בהגנת הנתבע
- 33 מפני תביעה בעילה מחוק איסור לשון הרע.
- 34

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

37. הברור שניתן וצריך לקיים במקרה דנן הוא תחום וממוקד : כאשר עצם הפרסום ותוכנו אינם מוכחשים, הפיצוי שנתבע לא טעון הוכחה של נזק פרטני והמחלוקת נסבה על נפקות הפרסום ותוצאתו לאור הסתמכות הנתבע על הגנות הקבועות בחוק, על הנתבע להחל בהבאת הראיות ולתובע אין עוד מה להוכיח [רע"א 1379/14 רוטר נ' מקור ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (בפירוק זמני) (2014)]. גם אם במקרה דנן נשמעה תחילה עדות התובע, הדברים יפים בנוגע לנטלי השכנוע שחלים בתובענה. נטל השכנוע לגבי הוכחת הגנה שהפרסומים באים בגדרה חל על הנתבע. עליו להרימו באמצעות ראיות שתצלחנה את רף מאזן ההסתברויות. נטל השכנוע קבוע ואינו עובר במהלך המשפט אל הצד שכנגד ; רק אם יעלה בידי הנתבע להרים את הנטל, יעבור הנטל המשני של הבאת ראיות לסתור למגרש התובע [נע"א 78/04 המגן חברה לביטוח בע"מ נ' שלום גרשון הובלות בע"מ, פ"ד סא(3) 18 (2006)].
38. אם ימצא כי הפרסומים כללו דברי לשון הרע על-אודות התובע והגנות שעליהן הסתמך הנתבע אינן עומדות לו, אזי הוא יחוב בתשלום פיצויים לתובע. עניינים עליהם חקר הנתבע בהרחבה את התובע, את סני"צ כהן ואף את עדיו שלו בחקירה חוזרת אינם משנים מכך. המחלוקת לא נסבה על מדיניות המשטרה בהתמודדות עם אירועי הפרות סדר, הקמת רעש והפרעת מנוחה, אף לא על השאלה אם התובע חרג מכללים שחלים בעניינים הללו במהלך ההפגנה בצומת או באירוע ההתקהלות. בפרסומי הנתבע לא יוחסה לתובע חריגה מעין זו (במתן דו"ח, בדרישה ממפגין להזדהות, בהפעלת סמכות עיכוב, באופן מדידת רעש וכו'); התביעה לא הוגשה בשל פרסומים שזה תוכנם. המחלוקת איננה עוסקת בשאלה אם התובע עמד קרוב מדי למפגינה באירוע ההתקהלות, אם נעשה במהלכו שימוש בזמבורות ואם ההפגנה בצומת גלשה או לא גלשה לכביש תוך סיכון המפגינים. המחלוקת גם לא נסבה על היקף חובתם של שוטרים לשאת מצלמות גוף או על האופן שבו משטרת ישראל מציידת שוטרים במצלמות כאלה. עניינה אינו בדרך בה משטרת ישראל בכללותה או התובע באופן פרטני מיישמים את נהלי המשטרה ביחס לזכות ההפגנה, האסיפה והתהלכה או בשאלה אם הוראה לפנות מפגינים מהכביש בהפגנה בצומת ניתנה על-ידי מפקד של התובע שהיה מוסמך להורות כך.
39. הסיבה לכך פשוטה : עניינים אלו כלל לא זכו להתייחסות בפרסומי הנתבע שמהווים את עילת התביעה. לגבי מה שלא נכלל בפרסומים, הנתבע אינו עשוי לטעון לקיומה של הגנה רלוונטית. העיסוק בנושאים חיצוניים לפרסומים ביקש לפרוץ את גדרי המחלוקת ללא הצדקה ממשית, תוך צריכה עודפת של זמן שיפוטי בהיקף ניכר וניסיון להסיט את הדיון אל מחוזות רחוקים. כדי לסבר את העין : אין בפרסומים אמירה כי בהפגנה בצומת או באירוע ההתקהלות, התובע ביקש להפעיל סמכות שלא כדין בנסיבות שלא הצדיקו זאת. אין בהם אמירה כי במהלכם לא נשא התובע מצלמת גוף בניגוד לחוק. אין בהם טענה כי בהתנהלותו פגע התובע בזכות ההפגנה והתהלכה בניגוד לנהלי המשטרה. טרוניית הנתבע הייתה עקבית : הוא ייחס לתובע הצהרה כי הוא נכון לירות במפגינים יהודים ובשל כך זיכה אותו בשם התואר שוטר זבל של בן גביר.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

1 אם הנתבע עשה זאת כדין או שמא ביצע עוולה של פרסום לשון הרע על-אודות התובע באופן
2 התייחסותו אליו בכל אחד מארבעת הפרסומים – זו המחלוקת שטעונה הכרעה כאן.

ההפגנה בצומת – ראיות הנתבע

3
4
5
6 40. בעדותו של סני"צ כהן בחקירה ראשית נמסר כי הוא ממלא את תפקיד מפקד תחנת שדות מעט
7 יותר משנתיים וחצי; עדותו נמסרה ביום 13.7.2025 ומשמעה כי כיהן בתפקיד זה גם במועדים
8 הרלוונטיים לתובענה, קרי, ביום ההפגנה בצומת וביום אירוע ההתקהלות [עמ' 33 ש' 35-36].

9
10 41. סני"צ כהן נשאל על-ידי הנתבע אם זכורה לו פגישה שנערכה במשרדו לבקשת אחד ממארגני
11 המחאות בהשתתפות ראש מועצת אבן יהודה, מר אבי הררי. סני"צ כהן השיב שאינו זוכר את
12 הפגישה [עמ' 35 ש' 12-19]. הגורם שהציג עצמו ככוח המניע מאחורי זימון הפגישה הוא עד
13 הנתבע מר מיכאל לפיד שנתן תצהיר [4/2; להלן לפיד]. לפיד מסר בתצהירו כי השתתף בפגישה
14 עם סני"צ כהן ושמע מפיו שהוא מודע להתרחשויות שנוגעות לתובע; אחרי הפגישה דיווח לפיד
15 על תוכנה בקבוצת פייסבוק של תושבי אבן יהודה וציטט בתצהירו את תוכן הדיווח, זאת בלי
16 שצירף אותו גופו כראיה. לפיד, כמוהו כנתבע, לא השתתף בהפגנה בצומת וניזון מהודעות של
17 אחרים על-אודות האמירה שיוחסה לתובע בפרסומי הנתבע [4/2 בסע' 2-5].

18
19 42. כאשר סני"צ כהן מסר בעדותו שאינו זוכר את אותה פגישה במשרדו, הנתבע נמנע מלרענן את
20 זכרונו באמצעות הקראת תוכן תצהירו של לפיד ופרטי הדיווח שנכלל בו בעקבות הפגישה. על
21 כך יש לתמוה והדבר מכוון חסר ראייתי שנוקף לחובת הנתבע. בסופו של יום, עדותו של סני"צ
22 כהן לא סייעה לנתבע במאום. היא לא הראתה שסמוך לאחר ההפגנה בצומת, הובעה תרעומת
23 באוזני מפקדו של התובע לגבי דברים קשים שאמירתם יוחסה לתובע במהלך ההפגנה – באופן
24 שעשוי להתפרש ככוונה לירות במפגינים. סני"צ כהן הדגיש בחקירה הנגדית כי אם היה שומע
25 שהתובע אמר למפגינים כי ירה להם כדור בראש (או משהו בסגנון הזה), או היה מקבל סרטון
26 שמעיד על אמירה כזו, אזי היה מטפל בכך באופן מיידי [עמ' 37 ש' 24-28].

27
28 43. בחקירה נגדית ציין סני"צ כהן שאיננו מכיר את האירועים נושא התביעה והצהיר שלא ננקטו
29 כלפי התובע פעולות ענישה בשל אירועים שעליהם נשאל [עמ' 36 ש' 36-39; עמ' 37 ש' 12-14].
30 עדותו תאמה את דברי התובע; הלה מסר כי לא הוגשה נגדו תלונה למח"ש בידי מי ממשותתפי
31 ההפגנה שלשיטת הנתבע שמעו את האמירה שיוחסה לתובע בפרסומים ולא נערכה כל חקירה
32 או בדיקה לגבי התנהגותו לאחר ההפגנה בצומת [עמ' 9 ש' 35; עמ' 20 ש' 10-12].

33
34 44. אין אפוא יסוד לקבוע כי בעקבות ההפגנה בצומת, התובע הורחק מהפגנות ולא השתתף בהן
35 עוד. הנתבע טען זאת באמצעות לפיד, בניסיון לספק תמיכה עקיפה לנכונות הפרסום שעשה.
36 יש לדייק: לפיד לא ציין אלא שלא ראה את התובע בהפגנות מאוחרות יותר [סע' 6 ב-4/2].

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 הדבר אינו בסיס איתן דיו לקביעה שהתובע לא הורשה להשתתף בהפגנות נוספות דרך כלל –
 2 ובזיקה לאמירה שיוחסה לו בהפגנה בצומת בפרט. מסקנה מעין זה דורשת תשתית ראייתית
 3 ממשית וזו לא הובאה.
 4
- 5 45. כדי להוכיח את אמיתות הפרסום שייחס לתובע הצהרה בדבר נכונות לירות במפגינים השמיע
 6 הנתבע שלושה עדים שנכחו בהפגנה בצומת: ה"ה שחר ביטנר, חגי טמיר ובעוז לוינשטיין
 7 (להלן **ביטנר**, **טמיר** ו**לוינשטיין**). ביטנר העיד כי שוחח עם התובע במהלך ההפגנה; כך תיאר
 8 זאת בתצהירו [סעי' 4 ב-3/2; ההדגשות במקור]:
 9
- 10 **במסגרת ההפגנה הייתי עד לדין ודברים בין אחד השוטרים - בהמשך התברר**
 11 **לי ששמו דורון עוזרי - לבין אחת המפגינות, כשהשוטר מדבר באגרסיביות.**
 12 **בשלב מסוים היה נדמה לי שאותו שוטר מנסה לעצור או לעכב את המפגינה.**
 13 **אני ומפגין נוסף שעמד לידי התערבנו בשיח בין עוזרי לבין המפגינה. שאלתי**
 14 **את עוזרי מדוע הוא מתנהג כך והוא השיב כי זו הפקודה שקיבל. בהמשך לכך**
 15 **שאלתי אותו כיצד יגיב אם יקבל פקודה לירות במפגינים, ועוזרי השיב בן**
 16 **במקום, ללא היסוס ובתקיפות, כי אם יקבל פקודה לירות בנו - הוא יירה בנו.**
 17 **אינני מסוגל לצטט במדויק את המילים שהוחלפו ביני לבין עוזרי, אולם אין לי**
 18 **כל ספק שעוזרי השיב כמובא לעיל.**
 19
- 20 46. ביטנר ציין כי ניסה לתעד במצלמתו את הדברים שאמר התובע תוך הבאתו לחזור עליהם, אך
 21 התובע הבחין במצלמה והתחמק מכך. כאשר ביטנר הכריז בקול באוזני הקהל – גם באמצעות
 22 מגה-פון, על הדברים שייחס לתובע, התובע שמע זאת אך לא הגיב ולא הכחיש [סעי' 5 ב-3/2].
 23 אין לקבל זאת כהודאת התובע בנכונות הדברים שיוחסו לו; גם אם התובע חלק על הדברים
 24 שביטנר התיימר לצטט מפיו, צריך היה להיות טיפש גמור ואיש משטרה לא מיומן ולא אחראי
 25 כדי לעורר ויכוח על כך במהלך הפגנה שגם כך הייתה סוערת וטעונה. הניסיון לראות בהיעדר
 26 תגובה של התובע להדהוד המילים שיוחסו לו באוזני הקהל משום הודאה בנכונות האמירה,
 27 דינו דחייה. לא בכל זמן ובכל נסיבה, שתיקה שקולה להודאה.
 28
- 29 47. בעדותו של ביטנר נגלו קשיים. הוא היה מצויד במצלמה כבר בתחילת ההפגנה וטרח להדגיש
 30 כי התרשם שבמהלכה השוטרים נהגו בחוסר סבלנות כלפי מפגינים. לשיטתו, הוא ראה באופן
 31 ספציפי את התובע מדבר באגרסיביות למפגינה ומנסה לעצור או לעכב אותה. ניתן היה לצפות
 32 שיפעיל את מצלמתו כבר בשלב זה ואזי יקלוט בה מראש את חילופי הדברים בין התובע לבינו,
 33 באופן שייתר את הצורך לנסות לגרום לתובע לחזור עליהם שוב לאחר שנאמרו. דא עקא, בכל
 34 הסרטונים שהוצגו מההפגנה בצומת, אין התובע נשמע אומר את הדברים שביטנר ייחס לו.
 35
- 36 48. יש סתירה פנימית בעדותו של ביטנר כי מצד אחד אינו יכול לצטט במדויק את תוכן השיחה
 37 שהתקיימה בינו לבין התובע, ומצד שני – הוא בטוח שהתובע אמר כי אם יקבל פקודה לירות
 38 במפגינים, אזי יעשה כן. שתי האמירות הן דבר והיפוכו. בעדותו לפני, לא עלה בידו של ביטנר

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 לשכנע אותי כי למרות היעדר הזיכרון המדויק – לו יש חשיבות בדרגה גבוהה לאור חומרתה
 2 של האמירה שיוחסה לתובע, יש להאמין לו כי התובע אמר כי ירה במפגינים.
 3
- 4 .49 בעדותו לפני תיאור ביטנר בצורה שונה את חילופי הדברים בהפגנה בינו לבין התובע. בתצהירו
 5 יחס לתובע תשובה במשפט מלא, לאמור: התובע השיב בו במקום כי אם יקבל פקודה לירות
 6 בנו, הוא ירה בנו. בחקירה נגדית השתנתה הגרסה: עתה העיד כי הוא אמר לתובע: **"אם היית**
 7 **מקבל פקודה לירות בנו היית יורה בנו?"**, כשעל כך ענה התובע במילה אחת ויחידה – **"כן"** [עמ' 43
 8 ש' 16-19]. הדבר מספק חיזוק לקביעה כי ביטנר איננו מסוגל לזכור ולצטט באופן מלא
 9 ומהימן את תוכן השיח שהתקיים בינו לבין התובע.
 10
- 11 .50 יש לדייק: ביטנר סבר שהתובע מנסה לעכב או לעצור מפגינה ללא סיבה. הוא שאל אותו מדוע
 12 הוא נוהג כך ונענה כי זו הפקודה שהתובע קיבל. או אז יצר ביטנר פרובוקציה: הוא בחר לקחת
 13 את הדברים צעד אחד קדימה והעלה את השאלה לגבי הירי על מפגינים לפי פקודה. לא התובע
 14 העלה את הנושא [עמ' 43 ש' 32-34]. מאחר שמדובר בנושא שעלה במהלך הפגנה ביוזמתו של
 15 ביטנר, אחד ממשותפיה, היה עליו לדייק ברחל-בתך-הקטנה במילים שאמר לתובע. כאמור,
 16 בעדותו הראשית סייג ביטנר את יכולתו לעשות כן. גם בחקירה נגדית הוא הודה: **"אמרתי את**
 17 **הדברים, אני לא זוכר מילה במילה, אם זה היה, כל מילה בדיוק אותו דבר מה שכתבתי, אבל בגדול**
 18 **זה היה, זה היה האמירה"** [עמ' 43 ש' 22-23]. תיאור הדברים 'בגדול', 'בערך' ולא בדיוק – אין
 19 בו די כאשר מבקשים לייחס לשוטר הצהרה במהלך הפגנה על-אודות נכונות להשתמש בנשק
 20 חם נגד מפגינים, אם יקבל פקודה לעשות כן.
 21
- 22 .51 בתצהירו תיאור ביטנר מפגין נוסף ששמע את הדברים מפי התובע בזמן אמת, בלי שנקב בשמו.
 23 בתום עדותו הצביע על עד הנתבע טמיר כמי שעמד בהפגנה לצדו [עמ' 43 ש' 37 עד עמ' 44 ש'
 24 7]. בתצהירו מסר טמיר כי בקיץ 2023 נהג להשתתף בהפגנות נגד הרפורמה המשפטית ועשה
 25 כן גם ביום 11.7.2023; הוא הדגיש שעמד סמוך לשוטרים כדי לבחון את התנהלותם. עוד ציין
 26 כי סמוך אליו ניצב השוטר דורון עוזרי, אותו זיהה לפי תג שם שנשא על מדיו, ואשר בלט בשל
 27 התנהגותו האגרסיבית כלפי מפגינים [סע' 3 ב-2/ג; ר' גם עמ' 41 ש' 34-35]. בנסיבות הללו,
 28 כשהיה חשוב לטמיר לבחון את התנהלות השוטרים, תמוה שלא צילם את התובע נוהג באופן
 29 שאותו תיאור, תצלום שהיה מתעד גם את השיח שהתנהל בין התובע לבין ביטנר. כאמור, לא
 30 הוצג סרטון בו נשמע התובע אומר את הדברים שיוחסו לו בפרסומי הנתבע – זאת בשום נוסח
 31 או צורת אמירה. בנסיבות האמורות כאן, זהו חסר מהדהד.
 32
- 33 .52 לפי עדות ביטנר, טמיר ניצב לידו במהלך חילופי הדברים עם התובע [סע' 4 ב-2/ג]. חרף זאת,
 34 בתצהירו מסר טמיר תיאור שונה מזה שסיפק ביטנר. לשיטתו של טמיר, בשלב מסוים אמר
 35 התובע שאם יקבל פקודה לירות במפגינים – הוא ירה [סע' 4 ב-2/ג]. בעדותו הראשית אין זכר

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 לשיח המקדים בין ביטנר לבין התובע, כשביטנר – לא התובע – מעלה את נושא הירי. יתרה
2 מכך, לפי עדותו של ביטנר לפני, התובע לא אמר שהוא ירה במפגינים אם יקבל פקודה לעשות
3 כן אלא רק השיב על השאלה שביטנר הציג לו בעניין זה במילה אחת – כן. לפי גרסה זו, טמיר
4 לא היה עשוי לשמוע משפט זה מפיו של התובע; מי שאמר אותו, ולאחר מכן חזר והדהד אותו
5 בקול רם, גם באמצעות מגה-פון, היה ביטנר.
6
7 גם טמיר, כביטנר, תיאר בחקירה נגדית אמירה שונה של התובע מזו שצוינה בתצהירו. כאשר
8 העיד לפני, זקף לתובע מילים אלו: "שמעתי אותו אומר שאם הוא יקבל פקודה הוא יירה בנו
9 בשמחה" [עמ' 41 ש' 29]. אין לכך זכר בתצהירו, גם לא בתצהירו של ביטנר שניצב בזמן-אמת
10 לצדו. צוין לעיל: כאשר מיוחסת לשוטר לובש מדים הצהרה על-אודות נכונות להשתמש בנשק
11 נגד מפגינים, נדרש דיוק מרבי; בציטוט 'בערך', 'בגדול' או בקירוב לא די. שוני מעין זה בין
12 עדות טמיר בתצהירו לבין גרסתו בחקירה נגדית – משמעו כי עדותו לא מספקת בסיס לקביעת
13 ממצא לחובת התובע ולטובת הנתבע.
14
15 טמיר, כביטנר, מסר בתצהירו שאינו זוכר את הניסוח המדויק של התבטאות התובע [נ' 2/ בסע'
16 4]. יש פערים מהותיים בין גרסותיהם של ביטנר וטמיר; בשל קרבתם לתובע שעמד לידם בעת
17 חילופי הדברים, הפערים לא נומקו בטעם שיניח את הדעת [עמ' 41 ש' 11-14]. כאמור, יש שוני
18 בין גרסת כל אחד מהם בתצהירו ובעדותו לפני, ושוני נוסף בין גרסת האחד לבין גרסת האחר.
19 כפועל יוצא, לא ניתן לקבוע ממצא על-יסוד עדויותיהם לגבי נכונות האמירה שיוחסה לתובע
20 בדבר נכונות לירות במפגינים. הספק שהעלו ביטנר וטמיר, כל אחד בנפרד, לגבי מידת יכולתם
21 לצטט במדויק את מה שאמר התובע מספק למסקנה זו משנה תוקף.
22
23 עדותו של לוינשטיין אינה מוליכה לתוצאה שונה. לפי עדותו בתצהיר, הבחין עוד טרם חילופי
24 הדברים כי התובע חסר סבלנות ואגרסיבי באופן מיוחד [סע' 3 ב-נ' 1]. הדבר לא גרם לו לתעד
25 את התובע במצלמתו, תוך קליטת חילופי הדברים בינו לבין ביטנר ותיעוד אמירותיו שעליהן
26 נסב הדיון. באורח פלא, דאג לוינשטיין לצלם את התובע רק בשלב מאוחר יותר של ההפגנה
27 בצומת [שם, סע' 5].
28
29 בחלק אחר של תצהירו מסר לוינשטיין תיאור דומה לזה שסיפק ביטנר בתצהירו; לוינשטיין
30 סייג וציין שאינו זוכר את הנוסח המדויק של חילופי הדברים, אולם את תשובתו של התובע
31 לביטנר הוא זוכר היטב שכן עמד במרחק מטרים ספורים ממנו [נ' 1/ בסע' 4]. לוינשטיין מסר
32 שדבריו של התובע הודהו על-ידי מפגינים באמצעות מגה-פון [שם, סע' 5].
33
34 בעדותו לפני אישר לוינשטיין שהתובע לא אמר דבר לגבי ירי במפגינים באופן עצמאי אלא רק
35 השיב לביטנר; לגבי ביטנר, הודה שאינו זוכר במדויק את הנוסח שבו השתמש [עמ' 39 ש' 39-
36 31]. אם אינו זוכר את מילותיו הראשוניות של ביטנר לתובע, פשיטא שאין בידו לזכור באופן

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

1 מהימן את מה שהשיב התובע לביטנר. אין בידי לקבל את יומרתו של עד זה או אחר לזכור
 2 במדויק רק את חלק השיח שמיוחס לתובע אך לא את מה שקדם לו – שעה שדווקא השיח
 3 המקדים, לו אחראי ביטנר, הוא זה שהוביל לדברים שאמר התובע.
 4
 5 58. בהתאם לכך – לאור היעדר הזיכרון המדויק שעליו הצהירו עדי הנתבע כבר בעדותם הראשית,
 6 לאור הבדלי הגרסות בין עדותו של כל אחד מהם בתצהיר לבין עדותו לפני – שאינם סמנטיים
 7 בנסיבות העניין אלא נוגעים לליבת ההצהרה שיוחסה לתובע בפרסומים, ובשים לב לשוני בין
 8 גרסת עד אחד למשנהו לגבי דברי התובע ונסיבות אמירתם, אין בידי לקבל כי הדברים שייחס
 9 הנתבע לתובע בפרסום הראשון היו אמת עובדתית נאמנה למציאות.

אירוע ההתקהלות

10
 11
 12
 13 59. אירוע ההתקהלות התרחש ביום 12.7.2023, למחרת ההפגנה בצומת. את הפרסום הראשון
 14 עשה הנתבע ביום שבו התקיימה ההפגנה בצומת – 11.7.2023, ללא תלות באירוע ההתקהלות
 15 שבמועד הפרסום טרם התרחש. הפרסום הראשון נסב בעיקרו על האמירה אשר יוחסה לתובע
 16 במהלך ההפגנה בצומת – תוך הצהרה מפיו של התובע כי הוא מוכן לירות במפגינים יהודים
 17 והצגתו את עצמו כ"שוטר זבלי" ו"שוטר של בן גביר".

18
 19 60. באירוע ההתקהלות לא התרחש דבר שסיפק חיזוק לכך שהתובע נכון לירות במפגינים דרך
 20 כלל, ואם יקבל פקודה לעשות כן בפרט. דובר באירוע בו התקהלו עשרות מפגינים ליד תחנת
 21 שדות כדי להפעיל לחץ לשחרור מפגינים שנעצרו בקיבוץ העוגן [סעי' 9 לכתב-התביעה שנתמך
 22 ב-1]. גם באירוע זה הנתבע לא נכח וידיעתו לגביו הייתה רק מפי השמועה.

23
 24 61. לפי הפרסום השני, במהלך אירוע ההתקהלות אמר התובע לאחת המפגינות במקום: "קיבלת
 25 דו"ח, קיבלת אזהרה, עוד מילה אחת ממך ואת עצורה בתחנה [...] אסור לך לצעוק ואסור לך לשיר".
 26 התובע ציטט כך את הדברים שאמר לה: "הוזהרת, קיבלת דוח ואת ממשיכה במעשיך, ככל שלא
 27 תחדלי לצעוק או לשיר בקול רם בניגוד למותר את צפויה להיעצר בשל התנהגותך..."; הוא תלה
 28 זאת בכך שהמפגינה התעלמה מאזהרת מפקד המשמרת ומדו"ח שקיבלה [סעי' 9 לכתב-
 29 התביעה]. בעדותו לפני הסביר שהתנהגותה יצרה רעש לא סביר וגרמה להפרעת מנוחה [עמ' 3
 30 ש' 33-34, 38; עמ' 4 ש' 21-28; עמ' 5 ש' 35]. סני"צ כהן אישר כי הקמת רעש לא סביר בשעות
 31 המנוחה מצדיקה טיפול של המשטרה תוך אכיפת הדין [עמ' 34 ש' 21-26, 34-39].

32
 33 62. טרוניתו של התובע על הפרסום השני לא נסבה על יחוס הדברים שהוא אמר למפגינה באירוע
 34 ההתקהלות; הוא הודה באמירתם. לשון הרע שייחס לפרסום זה – עניינו בכך שבגדרו, טרם
 35 ציטוט הדברים שהתובע אמר למפגינה באירוע ההתקהלות, זיהה אותו הנתבע והתייחס אליו

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 בפתח הפרסום כשוטר שמוכן לירות אש חיה לעבר מפגינים יהודים [עמ' 10 ש' 17 עד עמ' 11
2 ש' 4; עמ' 14 ש' 11-28]. התובע זוהה בפרסום השני באמצעות תצלום שלו במדים – שונה מן
3 התצלום שלו שנכלל בפרסומים האחרים.
4
- 5 63. אם סבר מאן דהוא כי הדברים שהתובע אמר למפגינה באירוע ההתקהלות לא היו מידתיים
6 או מוצדקים בנסיבות העניין – או כי היא קיבלה דו"ח שלא כדין משוטר שאיננו התובע, אזי
7 היה בידו להלין על כך באמצעים ובאפיקים הקבועים בדין. הנתבע, שלא היה עד לשיח במקום
8 כי לא נכח בו, לא עשה כן. הוא לא הסתפק בציטוט דברי התובע למפגינה באירוע ההתקהלות,
9 תוך הבעת דעה ש"זה ישר לפנתאון", אלא שב והציג את התובע כשוטר שמוכן לירות במפגינים
10 יהודיים, בזיקה לפרסום הראשון שעשה ביום הקודם. באירוע ההתקהלות לא קרה דבר-מה
11 שהצדיק פרסום זה או ביסס אותו.
12
- 13 64. אילו היה הנתבע מסתפק בציטוט דברי התובע למפגינה בפרסום השני – תוך הבעת דעתו לגבי
14 הדברים (זוהי ישר לפנתאון), אזי לא היה הפרסום מקים לתובע עילת תביעה. דא עקא, הנתבע
15 לא הסתפק בכך; הוא שב וחזר על הצגת התובע כשוטר שמוכן לירות לעבר מפגינים יהודים
16 תוך שימוש באש חיה. התובע זוהה בפרסום זה באמצעות תצלום ברור שלו, גם אם לא בשמו.
17
- 18 **הנתבע פרסם דברי לשון הרע על-אודות התובע**
- 19
- 20 65. לפי סעיף 1 בחוק, לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו
21 מטרה לשנאה, בוז או לעג מצדם; לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות שמיוחסים
22 לו; לפגוע באדם במשרתו, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו [ס"ק (1)-(3)]. סעיף 7 קובע כי
23 "פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע תהא עוולה אזרחית".
24
- 25 66. הנתבע עשה ארבעה פרסומים סמוכים על-אודות התובע. בכולם הציג את התובע כמי שנכון
26 לירות במפגינים יהודים. בפרסומים הראשון, השלישי והרביעי יוחסה לתובע הצהרה בגוף
27 ראשון, על-גבי תמונה ברורה של פניו ופלג גופו העליון כשהוא לבוש מדים, כי הוא שוטר זבל
28 של בן גביר שמוכן לירות במפגינים יהודים. בפרסום השני זוהה התובע – שהוצג בתמונה שונה
29 אך ברורה שנלקחה מאירוע ההתקהלות, כמי שמוכן לירות אש חיה על מפגינים יהודים. אין
30 בדברים הללו כל אמירה מסייגת שתראה כי הנתבע ניזון מפרסומים של אחרים ואין לו ידיעה
31 אישית לגביהם; אין בהם שמץ של הבעת דעה אלא רק קביעה נחרצת ביחס לתובע. אלו דברי
32 לשון הרע בדרגת חומרה גבוהה אשר מקיימים במובהק את הדרישות בסעיף 1 לחוק.
33
- 34 67. בפרסום השלישי לא הסתפק הנתבע בהכללת תמונתו של התובע והכיתוב שעשה עליה, בגרסה
35 מוקטנת אך עדיין ברורה בהשוואה לפרסום הראשון; הוא עסק בו באובדן כבודו של משטרת
36 ישראל, בפרשת הניצבים המטרידים מינית ובקצינים שסרחו. הצבת תמונת פניו של התובע

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 שם ללא אמירה מסייגת או מרסנת, משמעה כי הדברים הללו יוחסו בידי הנתבע גם לתובע :
 2 הוא חלק מאובדן הכבוד של משטרת ישראל ומפרשת הניצבים המטרידים ונמנה על הקצינים
 3 שסרחו. בכל אלה אין הבעת דעה אלא קביעה שמתיימרת לשקף אמת עובדתית.
 4
- 5 68. בפרסום הרביעי הלין הנתבע על שוטרים אשר יוצאים להשליט סדר אל מול מפגינים בעודם
 6 מסירים את תג השם מעל המדים, בניגוד לדין. הדברים הובאו כתיאור עובדתי ברור ונחרץ,
 7 ללא כל מרכיב של הבעת דעה. הכללת תמונת התובע בו, אף זו הפעם עם הכיתוב פרי עטו של
 8 הנתבע על-גביה, משמעה כי הסרת תג באירועי הפגנות יוחסה לתובע. עדי הנתבע שהשתתפו
 9 בהפגנה בצומת לא טענו שהתובע נכח בו ללא תג שם; הם זיהו אותו בשמו לפי תג השם שענד
 10 [ר' סעי' 3 ל-ג/1, סעי' 3 ל-ג/2]. לא הובאה עדות שתראה כי התובע הסיר את התג מעל המדים
 11 באירוע ההתקהלות או בכל זמן אחר במהלך ביצוע תפקידו כשוטר. התובע הדגיש כי הוא
 12 מקפיד לשאת את תג השם על מדיו בכל עת [עמ' 20 ש' 15].
 13
- 14 69. גם הפרסומים השלישי והרביעי כוללים דברי לשון הרע בדרגת חומרה רבה ביחס לתובע, תוך
 15 קשירתו באמצעות הצגת תמונתו עם התנהגויות פוגעניות בעלות דופי חוקי ומוסרי (הטרדה
 16 מינית) ועם מעשים שאינם כדין במסגרת מילוי תפקידו (הסרת תג, קצינים שסרחו).
 17
- 18 70. רכיב הפרסום האמור בסעיף 2(א) לחוק התקיים בכל פרסומי הנתבע. הם נעשו בדף הפייסבוק
 19 שלו והגיעו לידיעת רבים אחרים, כמתועד לצד כל פרסום. בפרסום מסוג זה, הגעתו לייעדו –
 20 למגיבים ומשתפי שיתופים, היא מיידית [ע"פ (מח' י-ם) 6570-09-17 מדינת ישראל נ' עובד,
 21 פס' 14 (2018)].
 22
- 23 71. כוונתו האישית של הנתבע בעשיית הפרסומים – או טענתו שעשה אותם בהיותו בסערת נפש,
 24 בעידנא דריתחא, לאחר שהזדעזע מן אמירה שיוחסה לתובע בדבר נכונו לירות במפגינים,
 25 אינן מסייעות לו ואינן ממרקות את הפרסומים מלשון הרע שטבועה בהם [עדות הנתבע בעמ'
 26 52 ש' 19-20; סעי' 20 בכתב-ההגנה]. הדין אינו מקים הגנה מפני פרסום מעוול בשל כך שנעשה
 27 בסערת רגשות או בשעת כעס.
 28
- 29 72. אמת-המידה לפיה יקבע אם תוכנו של פרסום הוא משפיל או פוגע במובנו של חוק איסור לשון
 30 הרע היא אובייקטיבית; לא הבנתו של קורא זה או אחר את תוכן הדברים היא שקובעת, אף
 31 לא כוונת המפרסם. כדי לקבוע אם מבחינה אובייקטיבית פרסום טומן בחובו פגיעה מן הסוג
 32 שנדון בחוק, תינתן לו המשמעות המקובלת בציבור בהתאם להבנתו ואומד דעתו של קורא
 33 רגיל [ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג, פ"ד מו(5) 555, 562 (1992); ע"א 723/74 הוצאת עיתון
 34 'הארץ' בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ, פ"ד לא(2) 281, 295 (1977)]. לפי אמת-מידה
 35 זו, קריאת הפרסומים מוליכה למסקנה כי יש בכל אחד מהם דברי לשון הרע על-אודות התובע
 36 במובנים שצוטטו לעיל מתוך סעיף 1 בחוק.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1
- 2 73. הבנתו של קורא רגיל את המיוחס לתובע מתוך הפרסומים תואמת את עדות התובע [עמ' 11
- 3 ש' 28-23; עמ' 12 ש' 20-8, 29-39; עמ' 13 ש' 28-33]. קורא סביר שנחשף לפרסומי הנתבע
- 4 וראה בהם את תמונת התובע ועליה הכיתוב שיצר הנתבע ולצידה המלל שהלה פרסם, יקשור
- 5 בין המלל לבין התובע ויבין כי הוא נמנה על השוטרים המטרידים מינית, על שוטרים שסרחו,
- 6 על שוטרים שמסירים את התג מעל מדיהם וכן הלאה. קורא סביר לא יטרח לבדוק ולברר אם
- 7 התובע מועסק בתחנה זו או אחרת שנוכרה בפרסום, גם לא מה דרגתו של התובע, אלא יעשה
- 8 את ההקשר בין התוכן הכתוב לבין התובע על-סמך הצבת תמונתו שם יחד עם הכיתוב על-
- 9 גביה שהנתבע יצר והוסיף [עמ' 13 ש' 36-37].
- 10
- 11 74. הבנתו של קורא רגיל, סביר, את המיוחס לתובע מתוך הפרסומים אינה תואמת את מבוקשו
- 12 של הנתבע להישמע בטענה כי התייחסות למאן דהוא כאל 'זבל' לא חורגת מהתבטאות שגורה
- 13 ורגילה במרשתת שאין בה משום הטלת דופי [סעי' 6 ב-5]. אני דוחה טענה זו בשתי ידיים.
- 14 התייחסות לאדם בכינוי 'זבל' היא פוגענית, מעליבה ומשפילה, זאת גם במרחב הווירטואלי
- 15 וברשתות החברתיות. צימוד המילים "אני שוטר זבל" לתמונת התובע, כאילו הדברים נאמרו
- 16 מפיו, אינה הבעת דעה אלא קביעה מוחלטת, נחרצת – כאילו כך התובע מציג את עצמו.
- 17
- 18 75. בחוות-הדעת שכלל הנתבע בראיותיו – פרי עטה של ד"ר נעם גל, אין לשנות מכך. בית-המשפט
- 19 אינו נזקק לחוות-דעת מומחה על-מנת לקבוע מה משמעו הסבירה של ביטוי על-פי הבנתו של
- 20 קורא רגיל, ברשת החברתית פייסבוק או בכלל. גם לגבי תפוצת הפרסום שעשה הנתבע, אין
- 21 צורך בחוות-דעת מעין זו; נתוני התפוצה גלויים על-פני הפרסומים. בדן סבר התובע שאין כל
- 22 צורך להעמיד את עורכת חוות-הדעת לחקירה נגדית, תוך בזבוז זמן שיפוטי ללא צורך.
- 23
- 24 76. על-יסוד דברים אלו אני קובעת כי בעשיית כל פרסום ופרסום ביצע הנתבע עוולה על-פי סעיף
- 25 7 בחוק איסור לשון הרע, תוך הוצאת דיבתו של התובע רעה.
- 26
- 27 **הנתבע לא הוכיח הגנה שתקנה לו פטור מחבות**
- 28
- 29 77. נטל השכנוע להוכחת הגנה שתעניק פטור מחבות מונח לפתחו של הנתבע ועליו להביא ראיות
- 30 באיכות ובכמות הנחוצה לשם הרמתו על-פי מאזן ההסתברויות [רע"א 1379/14 רוטר נ' מקור
- 31 ראשון המאוחד (הצופה) בע"מ (בפירוק זמני) (2014); ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ בע"מ
- 32 נ' מזרחי, פ"ד מא(2) 169, 186 (1987)]. הנטל לא הורם על-ידי הנתבע.
- 33
- 34 78. ההגנה העיקרית שעליה הסתמך הנתבע היא הגנת אמת הפרסום שבסעיף 14 בחוק: "במשפט
- 35 פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של
 2 ממש". ההגנה תקום אם תוכנה שתי דרישות: "האחת, על כך שהדבר שפורסם היה אמת,
 3 ושתיים, על כך שהיה בפרסום עניין ציבורי. על רגל אחת בלבד לא תוכל ההגנה לעמוד" [ע"א
 4 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה(5) 865, 893-894 (2001)].
- 5
- 6 79. על אמיתות הפרסום להיות נכונה לזמן הפרסום ולתשתית העובדתית שהייתה ידועה באותו
 7 מועד. עליו לבטא אמת מהותית, גם אם בפרט לוואי בו קיים פער בינו לבין המציאות לאשורה
 8 על כל פרטיה [ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר דיין-אורבך, פ"ד סה(3) 369, 441-443 (2012)].
- 9
- 10 80. בהתייחס לפרסום הראשון – שהציג את התובע כמי שהעיד על עצמו שהוא שוטר זבל של בן
 11 גביר וכמי שהצהיר שהוא מוכן לירות במפגינים יהודיים, לא הוכיח הנתבע הגנה. עדותם של
 12 עדי הנתבע ביטנר, טמיר ולוינשטיין – אליהן התייחסתי בהרחבה לעיל, לא הניחו בסיס איתן
 13 דיו לקביעה כי במהלך ההפגנה בצומת אמר התובע כי הוא נכון לירות במפגינים, אם יורו לו
 14 לעשות כן. כל אחד מהעדים שעליהם הסתמך הנתבע להוכחת תוכן האמירה סייג את עצם
 15 יכולתו לדייק במילותיה; נגלו פערים בין עדויותיהם וגרסותיהם לגביה, כמתואר לעיל. מדובר
 16 בדבר-מה שיורד לליבת ההצהרה שהנתבע יחס לתובע, לא בפרט לואי של הדברים.
- 17
- 18 81. לא-ז-אף-זו: אפילו קיבלתי את גרסתו של ביטנר בתצהיר כמתארת אמת עובדתית מדוייקת,
 19 ולא אלו פני הדברים, אזי צריך היה לקבוע שהנתבע לא כלל בפרסום את כל המידע הרלוונטי
 20 להצהרה שיוחסה לתובע אלא רק את חלקו. הוא לא ציין שבמהלך הפגנה, מפגין פנה לתובע
 21 ושאלו אם יהיה מוכן לירות במפגינים יהודים ככל שיקבל פקודה לעשות כן – ועל כך השיב
 22 בחיוב. בנסיבות דנן, הוצאת ההצהרה שהנתבע יחס לתובע מהקשרה יוצקת בה תוכן שמחמיר
 23 עם התובע – בלי להקל בדברים ראש, בהשוואה למציאות השיח שהתנהל בזמן-אמת, כך לפי
 24 גרסתו של ביטנר בתצהיר עדותו הראשית.
- 25
- 26 82. קביעותיו של הנתבע כי התובע "שוטר זבל" ו"שוטר של בן גביר" נסמכו על הצהרה זו לגבי ירי
 27 במפגינים ונקשרו אליה; אם לא הוכחה אמיתות ההצהרה, ממילא גם לא הונח בסיס עובדתי
 28 לכינויים המשפילים שהנתבע יחס לתובע בעטיה.
- 29
- 30 83. רכיב אמיתות הפרסום בהגנה האמורה בסעיף 14 לחוק לא הוכח לגבי הפרסום הראשון, זאת
 31 ביחס לכל נדבכיו. הפרסום אינו נהנה אפוא מהגנה זו. אין בפרסום הבעת דעה אלא קביעות
 32 נחרצות, מוחלטות ולא מסויגות, שהנתבע יחס לתובע – כמי שאומר אותן מפיו, בגוף ראשון.
 33 גם הגנה שעניינה בהבעת דעה אינה פוטרת את הנתבע מחבות [כדוגמת הגנת סעי' 15(4) בחוק].
 34 הדברים הללו יפים גם לגבי ייבוא הפרסום הראשון בידי הנתבע לפרסומים השלישי והרביעי,
 35 תוך הצבת תמונתו של התובע ועל-גביה המילים שהנתבע יחס לתובע לצד המלל שכלל הנתבע

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 בפרסומים אלו. הם יפים גם ביחס לפרסום השני, בו הציב הנתבע תמונה שונה של התובע
2 וזיהה אותו בפתח הפרסום כשוטר שמוכן לירות אש חיה לעבר מפגינים יהודים.
3
- 4 84. הפרסום השלישי והפרסום הרביעי לקו בהיעדר אמת מבחינות נוספות שחרגו מעצם הכללת
5 הפרסום הראשון בהם: הנתבע יצר בהם זיקה ישירה בין התובע, שתמונתו הוצבה בהם, לבין
6 העניינים שזכרו בפרסומים: אובדן כבודה של משטרת ישראל, פרשת הניצבים המטרידים
7 מינית, קצינים שסרחו והסרת תג השם מעל המדים על-פי פקודה שמנוגדת לדין. לתובע אין
8 קשר לעניינים הללו.
9
- 10 85. על-מנת שתחול הגנה מסעיף 15 לחוק, נדרש תום לב; סעיף 15 רישא מורה כך: **"במשפט פלילי**
11 **או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב**
12 **באחת הנסיבות האלו:**" . באין תום לב שנלווה לפרסום, הוא לא יחסה תחת ההגנות שנמנו שם.
13 בחוק נקבעו חזקות שנועדו לסייע בהוכחת תום לבו של הנתבע במעשה הפרסום, או שלילתו.
14 הנטל להראות כי הפרסום נעשה בתום לב מונח לפתחו של הנתבע; הנטל יורם, ותקום חזקה
15 בדבר קיומו של תום לב, אם הנתבע הוכיח כי הפרסום נעשה בנסיבות שמכוננות הגנה מפני
16 חבות בגין פרסום לשון הרע והפרסום לא חרג מן הסביר באותן נסיבות [שם, סעי' 16(א); ע"א
17 250/69 הוצאת מודיעין בע"מ נ' חתוקה, פ"ד כג(2) 135, 138 (1969)].
18
- 19 86. לא עלה בידי הנתבע להוכיח שעשה את הפרסומים בתום לב. הפרסום הראשון נעשה בו ביום
20 התקיימותה של ההפגנה בצומת. הנתבע לא נכח בה ולא שמע מפי התובע דבר. כל ידיעתו לגבי
21 מה שהתרחש בהפגנה הייתה מפי השמועה. הנתבע לא הציג סרטונים שהיו בידיו טרם עשיית
22 הפרסום ואשר תיעדו את ההצהרה שיוחסה לתובע לגבי נכותו לירות על מפגינים יהודים; גם
23 בשלב מאוחר יותר, לא הגיעו לרשותו סרטונים כאלה והם לא הוצג כאן. הנתבע טען שהסתמך
24 על דיווחים לגבי התבטאויותיו של התובע, אשר נראו לו אמינים ומשכנעים [סעי' 4 ב-5/2]; דא
25 עקא, הוא לא צירף את הדיווחים לתצהירו ולא הציגם כראיה. בתצהירו, הפנה הנתבע לנספח
26 1 כמציג פרסומים בהתייחס לתובע [סעי' 3 ב-5/2], אך אין נספח 1 בכל קובץ ראיותיו.
27
- 28 87. מיידיות הפרסום הראשון שעשה הנתבע, ביום ההפגנה עצמה, מתיישבת עם המסקנה כי הוא
29 לא ערך בירור ממשי טרם עשייתו. גם פרסומי הנתבע השני והשלישי נעשו תכופ לאחר ההפגנה
30 בצומת, ביום המחרת. התנהלותו אינה מצדדת בקיומו של תום לב.
31
- 32 88. מאחר שהנתבע לא הציג את הפרסומים הראשונים שעליהם הסתמך ואשר קדמו במונחי זמן
33 לפרסום שעשה הוא, אין בידו להישמע בטענה כי יש דופי בכך שהתביעה הוגשה רק נגדו ולא
34 נגד מפרסמים אחרים, ראשוניים, שעסקו באמירה שיוחסה לתובע במהלך ההפגנה בצומת.
35 כך או כך, הוכח כדבעי שהפרסום שהנתבע עשה – בפרסום הראשון – היה ראשוני ועצמאי,

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1 פרי עטו, ולא שרשור או תגובה לפרסום מוקדם יותר של אחר זולתו. אין אפוא כל פגם בהגשת
2 התביעה דנן נגד הנתבע בשל ארבעת הפרסומים שהוא אחראי להם.
3
- 4 89. אף הגנת זוטי דברים – או מעשה של מה בכך כאמור בסעיף 4 לפקודת הנזיקין, אינה עומדת
5 לנתבע. זוטי דברים הם עניינים זעירים וקלי ערך שאין הצדקה להעסיק בהם את בית-המשפט
6 [ע"א (מח' חי') 36190-01-11 איל נ' ד.ג.ש חניונים אחזקה בע"מ (2011)]. פרסומיו של הנתבע
7 על-אודות התובע אינם זוטי דברים ולו גם בדוחק; הם נועדו להטיל בתובע דופי עמוק, יסודי,
8 בעניינים שמצויים בליבת מוסריותו, יושרתו וכשירותו לשרת כשוטר.
9
- 10 90. בטענת הנתבע כי הפרסומים חוסים בצלה של הגנת חופש הביטוי אין להצילו מחבות. חירות
11 הביטוי אינה אינטרס יחיד שיש להביא בחשבון בתביעה שעילתה פרסום לשון הרע; אל-מולה
12 ניצבת הזכות לשם טוב. האיזון בין זכויות אלה ובינן לבין אינטרסים וערכים אחרים בעלי
13 נגיעה לנושא נעשה על-ידי המחוקק בהוראותיו והסדריו הפרטניים של חוק איסור לשון הרע.
14 מאחר שהנתבע אינו נהנה מן ההגנות שעליהן הסתמך, אין בידו להישמע בטענה שיש לפוטרו
15 מאחריות לפרסומים משום שבעשייתם מימש את זכותו לחופש הביטוי [ע"א 8954/11 פלוני
16 נ' פלונית, פס' 132 (2014)].
17
- 18 **ההליך דנן אינו תביעת השתקה**
19
- 20 91. הנתבע הלין על התביעה בטענה כי היא נועדה להשתקת ביקורת לגיטימית ופגיעה בערך של
21 חירות הביטוי [סע' 44 בכתב-ההגנה]. דין הטענה דחיה; לא מדובר בתביעת השתקה כלל.
22
- 23 92. ברע"א 1954-24 וקנין נ' קיבוץ ניר דוד, אגודה שיתופית (2025) עמד בית-המשפט העליון על
24 מאפייניה של תביעת השתקה (SLAPP) [ר' גם רע"א 1688/18 סרנה נ' נתניהו, פס' 7 (2018);
25 רע"א (מח' י-ם) 18851-02-21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ח"כ זוהר, פס' 20-23
26 (2021); ת"א (של' ת"א) 5745-09-17 נתניהו נ' בנימין, פס' 38-43 (2019)].
27
- 28 93. תביעת השתקה מתאפיינת בפערי כוחות ניכרים ומובנים בין הצדדים, כאשר התובע הוא צד
29 חזק ואילו הנתבע צד חלש ביחס אליו. לא כן במקרה שלפני. התביעה לא הוגשה נגד הנתבע
30 על-ידי משטרת ישראל אלא על-ידי התובע, אדם פרטי. יחסי הכוחות בין בעלי-הדין שווים.
31
- 32 94. תביעות השתקה מתאפיינות בעילת תביעה חסרת יסוד או גבולית ולא ברורה. לא כן במקרה
33 דנן. התובע הראה שיש באמתחתו תביעה שעילתה מוצקה בגין ארבעה פרסומים בכתב, כולם
34 מזוהים בתוכנם ובמועדיהם, שהנתבע עשה; הנתבע לא הוכיח הגנה שתכשיר את הפרסומים
35 ותראה שהם נעשו כדין.
36

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

95. סכום תביעה מופרך, גבוה במיוחד ותלוש מהנסיבות עשוי לשמש סממן לתביעת השתקה. גם מאפיין זה לא מתקיים כאן כפי שיובהר בחלק הבא. הסכום שנתבע סביר מאוד ביחס לחומרת הפרסומים והיקף הפרסומים שעשה הנתבע על-אודות התובע. בכך שהתובע מימש את זכותו לפי חוק איסור לשון הרע והגיש תביעות נוספות נגד אחרים שאינם הנתבע, זאת בעטיים של פרסומים שלטענתו הוציאו את דיבתו רעה, אין לשנות מכך; הדבר אינו גורם לייבוא סכומיהן של תביעות אחרות להליך דני, במצטבר לסכום שנתבע בו. מי שטוען כי בוצעה נגדו עוולה על-פי חוק איסור לשון הרע רשאי להביא את טענותיו לבירור נגד כל מפרסם בנפרד והדבר אינו הופך את כלל התביעות, רק בשל כך, למופע של תביעות השתקה.

96. מאחר שהגנת הפרסום אינה עומדת לנתבע, גם אין בתובענה עניין ציבורי מיוחד; היא מוגבלת למשפט הפרטי ונסבה על השאלה אם הנתבע חטא בפרסום לשון הרע, אם לאו. התביעה אינה חורגת מהסעד שהתבקש ואינה מבקשת לבוא חשבון עם הנתבע בשל מיהותו – בשונה ממעשיו בעשיית הפרסום [ת"א (צפת) 60893-12-18 אפרצב נ' בן דוד, פס' 105, 107 (2021); ת"א (שלי ת"א) 30803-05-17 מכלוף נ' בן שושן, פס' 15-18 (2020)].

כימות הנזק

97. בגין ארבעת פרסומי הנתבע, תבע התובע פיצוי בסך 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק. סעיף 7א(ב) לחוק מורה: **"במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק"**. במקרה דנן ביצע הנתבע עוולת פרסום לשון הרע כלפי התובע בכל אחד מארבעת הפרסומים בנפרד, בפני עצמו. גם אם תאמר שיש חפיפה בין הפרסום השני לראשון, כך שהשני רק הדהד את הראשון אך לא הוסיף לו דבר-מה מהותי חדש, עדיין גלומה בפרסום הראשון, בפרסום השלישי ובפרסום הרביעי חומרה מיוחדת והם אינם חופפים זה את זה באופן מלא; בכל אחד מהם יחס הנתבע לתובע דבר-מה חדש תוך פגיעה שלא כדין בשמו. מדובר בשלושה פרסומים שבגין כל אחד מהם זכאי התובע לפיצוי ובפרסום אחד נוסף שהדהד את הפרסום הראשון, סמוך לעשייתו.

98. התובע טען שפרסומי הנתבע חרגו מתחום הסביר, באופן שמקים חזקה שהם נעשו בכוונה לפגוע [סעי' 52 בכתב-התביעה]. לא הוכח שהפרסומים נעשו בכוונה לפגוע; ממילא לא נתבע פיצוי שטומן בחובו רכיב של כוונה לפגוע על-פי סעיפים 7א(ג) ו-7א(ה) בחוק. בכל הנוגע לעשיית הפרסומים, הנתבע היה אדיש להשפעתם על התובע [עמ' 52 ש' 29-30]. הוא לא ערך בדיקה עצמאית, מינימלית, בטרם עשה ארבעה פרסומים נפרדים כדי לאמת או לשלול את ההנחות שניצבו ביסודם בכל הקשור לתובע [שם, ש' 16-25]. הנתבע נהג כך למרות שידע כי מדובר בשוטר בשר ודם ולא בדמות פיקטיבית, בעת שנטל את תמונת התובע והוסיף על-גביה את הכיתוב פרי עטו [עמ' 54 ש' 29-32]. גם אם לא מדובר בכוונה לפגוע, הדבר מלמד על קלות הדעת שבה עשה הנתבע פרסומים לגבי התובע שחומרם אינה של מה בכך.

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

- 1
2 .99 אדישותו של הנתבע לתוצאת הפרסומים והשפעתם באה לידי ביטוי גם בכך שהוא לא ידע
3 לומר באופן מוסמך אם הפרסומים הוסרו על-ידו לאחר הגשת התביעה או שהם עודם קיימים
4 בדף הפייסבוק שלו [עמ' 57 ש' 34 עד עמ' 58 ש' 4]; הוא גילה אדישות לשאלה מי עשוי להיחשף
5 לפרסומים [עמ' 54 ש' 33-37]. הוכח שהפרסומים זכו לחשיפה בהיקף שאינו של מה בכך.
6
7 .100 בנסיבות הללו, פסיקת פיצוי לתובע בסך 50,000 ₪ בגין כלל פרסומי הנתבע היא סבירה מאוד,
8 מידתית ומתונה; ניתן היה לפסוק גם סכום גבוה מזה.
9

סיכום של דברים

- 10
11
12 .101 די באמור לעיל כדי להכריע במחלוקת ואין צורך להידרש לטענות נוספות מעבר למה שנדון
13 כאן. התביעה מתקבלת במלוא סכומה.
14
15 .102 הנתבע עתר להשית על התובע הוצאות לדוגמא [סעי' 45 בכתב-ההגנה]. משהתקבלה התביעה
16 נגדו במלואה, יש לנהוג כך כלפיו. הנתבע הפליג במהלך הבירור למחוזות רחוקים למרות שלא
17 היו רלוונטיים להכרעה; הוא עשה כן גם בסיכומיו הארוכים מאוד. הוא יחויב אפוא בהוצאות
18 ריאליות.
19
20 .103 הנתבע ישלם לתובע סכומים אלה: סכום התביעה בסך 50,000 ₪ אשר ישא הפרשי הצמדה
21 וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (21.8.2023) עד יום פסק-הדין, הוצאות משפט שכוללות
22 אגרות והתייצבות התובע לשני דיונים בסך כולל של 2,500 ₪ בערכי יום פסק-הדין וכן שכ"ט
23 עו"ד בסך של 7,500 ₪ (כולל מע"מ) בערכי יום פסק-הדין (להלן יחד **הסכום הפסוק**).
24
25 .104 הנתבע ישלם לתובע את הסכום הפסוק תוך שלושים יום מן המועד בו יומצא לו פסק-הדין.
26 בפרק זמן זה ישלם הנתבע לכל אחד מעדיו לווינשטיין, טמיר, ביטנר ולפיד את שכר עדותו
27 בסך 500 ₪ לכל עד, בערכי יום פסק-הדין. כל סכום שלא ישולם במועד ישא הפרשי הצמדה
28 וריבית כחוק מיום מתן פסק-הדין עד יום התשלום בפועל.
29

30 המזכירות תמציא את פסק-הדין לצדדים ותסגור את התיק.

31
32 ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"ו, 03 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.
33

34

קרן אניספלד, שופטת

בית משפט השלום בחדרה

תאד"מ 47001-08-23 עוזרי נ' יסלוביץ

1

